

A painting of a man with glasses and a dark, textured jacket kneeling in a field of flowers. He is holding a book in his right hand and a flower in his left. The background is a dense field of flowers, and the overall style is expressive and textured.

Gedichten in rouw

Jeroen den Harder

Inkijkexemplaar

Jeroen den Harder

Gedichten
in
rouw

Eerste druk 2022
Copyright © Jeroen den Harder

Omslag vormgeving ProBeeld | Ambilicious
Omslagfoto Fred Leeftang
Binnenwerk vormgeving Ambilicious Studio
Redactie Inanna van den Berg | Ambilicious
Copyright © 2022 Ambilicious, Breda

ISBN 978-94-93275-30-0 | NUR 373
www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Gedichten in rouw

Ambilicious Breda | Kalmthout

Voorwoord

Rouwen kan ik niet. Na het verlies van een dierbare stort ik mij op het zorgen voor anderen, het oppakken en organiseren van de praktische dingen.

In de weinige momenten die ik mezelf gun pak ik pen en papier. Mijn opgekropte en diep verstopte emoties vloeien de woorden als tranen. Ik vind troost en steun in mijn gedichten.

Ieder mens rouwt op zijn of haar manier. Toch hoop ik dat mijn gedichten een moment van troost en steun kunnen bieden. Ik heb mijn kracht teruggevonden en gun jou deze met heel mijn hart.

Jeroen den Harder

Neem mij mee in de bloei van mijn leven
Naar plaatsen waar ik niet eerder ben geweest
Nog voor pijn en ziekte mijn leven beheersen
Laat mij dan vrij zijn

En nu, nu het eigenlijk te laat is
Wil ik genieten
Niet van ziekte en pijn
Het zijn de kleine dingen

En als het straks weer beter gaat
Laten wij dan alsnog gaan
Tot zover het gaat
Zodat we kunnen genieten
Ook al is het dan klein of kort

Laat mij dan vrij zijn
Opnieuw opbloeien
Van lenteknop tot de mooiste bloem

En komt dan het najaar weer
Dan geniet ik weer van het klein
Intiem samenzijn
Met jou tot de winter invalt

En uiteindelijk vredig heen zal gaan naar een nieuwe plek
Waar ik wederom met mijn dierbaren zal zijn
En zal wachten op jou

Rouwverwerking

Na het overlijden van dierbaren val je in een donker zwart
gat

Pikdonker, het lijkt wel of er geen lichtje aan de horizon is
Intens bedroefd, verdrietig, overrompeld met emotie
De tijd lijkt stil te staan

In het begin krijg je nog wel steun van je omgeving
Maar op een gegeven moment moet je ophouden wordt
er gezegd
Dat valt niet mee, er zit geen tijdslimiet aan
Het knaagt en het vreet, langzaam ga je er aan onderdoor

Tot iemand je aanmoedigt
Ga weer schrijven, probeer het
Zet je gevoel maar op papier
Het maakt niet uit of het goed geschreven is
Als het maar bij jezelf is

Geschreven vanuit je hart
Om je herinnering een plaats te geven
Om rust te vinden in je hart
Om uiteindelijk in je eigen tempo door te gaan met leven

Er zit geen tijdslimiet op rouw
Mis ze nog elke dag, al zijn we jaren verder
En naarmate ik ouder word, komen daar meer mensen bij
Moet er nog niet aan denken hen te verliezen
Al ligt de dood altijd op de loer

Mag je nog lang hier blijven
De herinnering met dierbaren kan ik alleen met jou bespreken
Want samen hebben wij dit doorgemaakt
Straks moet ik alleen verder gaan
Ik moet er nu nog niet aan denken

Hoe gaat het dan verder met mij
Beland ik dan weer in een donker gat
Wie trekt mij er dan uit
Helpt mij weer overeind, denk daarbij niet in tijd
Geef ruimte aan verlies, geef ruimte aan rouw
Niet voor even, maar voor zolang nodig is
Geef het de tijd!